

Mgr. Dagmar Zakopalová (*25.10. 1932) – životopis

***Autorský tým:** Beata Hášová, Stanislav Hoza, Petr Pecháček, Tereza Pšejová a Vojtěch*

Winkler

***Pedagogické vedení:** Mgr. Vít Janalík*

***Škola:** Gymnázium Ladislava Jaroše Holešov, Palackého 524/23, 769 01 Holešov*

Dagmar Zakopalová se narodila 25.10. 1932 v Holešově na náměstí Míru. Její otec byl továrník, který pocházel z Jemnice u Českomoravské vysočiny. Matka pocházela z Holešova a starala se o domácnost. Malou Dagmar vychovával hlavně dědeček, protože rodiče spolu příliš nevyházeli a časem se rozvedli.

Krátce po jejím narození se rodina přestěhovala za tatínkem do Jemnice. V roce 1933 se pak už jen se svou matkou přestěhovala zpět do Holešova. V roce 1939 začala chodit na dnešní 2. Základní školu Holešov (tehdy Dívčí obecná a měšťanská škola Boženy Němcové v Holešově). 15. března 1939 začala okupace Československa a do Holešova přijely německé tanky. Byl pošmourný den, pršelo se sněhem: „*Maminka mě objala kolem ramen a říkala: ‚Danuško, na tohle nikdy nezapomeň.‘*“

Po válce začala paní Dagmar navštěvovat Gymnázium Ladislava Jaroše v Holešově, které navzdory přituhujícímu režimu KSČ prošla bez problémů. Maturitu absolvovala v roce 1951. Na filosofickou fakultu do Brna se však již kvůli tehdejší politické situaci nedostala. Jelikož chtěla vystudovat vysokou školu, tak zkusila štěstí v méně nápadné Olomouci, kde nakonec úspěšně vystudovala titul promovaného pedagoga. Po vystudování vysoké školy se stala učitelkou na základní škole nedaleko Holešova.

Paní Dagmar byla rovněž vybrána školským odborem, ve spolupráci se Svazem československo-sovětského přátelství (SČSP), jako tlumočnice. Tuto činnost musela vykonávat po pracovní době ve svém osobním volnu. Tlumočila veřejné projevy, setkání se Sověty, v krizových srpnových dnech po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968, a dokonce i ve Vlaku družby.

Sametovou revoluci v roce 1989 prožila s nadšením a očekáváním v pohodlí svého domova. V následujících restitucích byly paní Dagmar navráceny majetky, které nakonec rozprodala. Toto vyrovnání se však neobešlo bez komplikací, o čemž svědčí fakt, že na problémy související s navrácením majetku musela upozornit dopisem tehdejšího ministra spravedlnosti.

Paní Dagmar se celkem třikrát vdala. Její první dva manželé podleli zákeřné nemoci. Nyní žije se svým třetím manželem, bývalým spolužákem z gymnázia, v domě, který postavil její dědeček. Je bezdětná a užívá si zaslouženého odpočinku v důchodu.

„Není na světě bohatství ničím! Můžete mít peníze, vily, statky, zájezdy... bůhví kde. To je všechno nic – pomíjející. Važte si především toho, že máte svobodu. To je to největší bohatství! A to chraňte a opečovávejte jako oko v hlavě.“